

[Jørgen Junior]

Til udenrigsministerens bemærkninger vedrørende forsøgene på at opbygge en administration i Namibia efter uafhængigheden. Der står i dette aktstykke, der er tilsendt finansudvalget, og som behandles her i dag, at det er formål, som koster 115 mill. kr., og som forudses gennemført forud for Namibias uafhængighed. Og videre står der:

»Projektet er udarbejdet med det formål at yde bistand til namibiere uden for Namibia og forberede deres genbosættelse i landet.«

Med andre ord, namibiere uden for Namibia. Og hvad findes der af namibiere uden for Namibia? Sydvestafrika i dag er jo ikke en politistat, det er en stat, hvor bl. a. alle de forskellige politiske partier, også de forskellige SWAPO-bevægelser, har deres kontor på hovedgaden. Mere politistat er der ikke tale om. Der findes uden for Namibia kun SWAPO-Nujoma-gruppen i Angola, og så findes der 1.000-2.000 SWAPO-D-Shipanga-folk, som er sat i lejre i Zambia, hvor i øvrigt en del af dem er blevet dræbt, og så findes der – hr. Bolvig sagde fejlagtigt flygtningelejre i Sydafrika, jeg tror, hr. Bolvig mente fængsler i Sydafrika – et antal på mellem 10 og 50 ledende SWAPO-folk, som sidder i fængsler i Sydafrika, hvilket jeg synes er meget beklageligt. Bl. a. sidder på Robin Island den oprindelige leder. Men det vil med andre ord sige, at der ikke er tale om uvildighed på nogen som helst måde fra den danske regerings side eller fra FN's side, der er tale om en ensidig stillingtagen til fordel for SWAPO-Nujoma, den mand, som faktisk kun er ude på at skabe kaos og ødelæggelse i Namibia, bestemt ikke til fordel heller for nogen af de SWAPO-grupper, som prøver retfærdigvis at få en hæderlig anstændighed frem.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Udenrigsministeren sagde, at fremskridtspartiet kunne bare stille en række spørgsmål i finansudvalget, så ville udenrigsministeriet selvfølgelig besvare dem. Men det, vi har ønsket, er en noget større debat. Udenrigsministeren ved jo også, at når det bare bliver sådan nogle enkeltstående aktstykker, hvor der stilles spørgsmål til ministeriet og der kommer svar tilbage, bliver det hele bare en blanding af spørgsmål og aktstykker, og der vil ikke komme nogen debat ude i befolkning-

gen. Der vil derfor i det hele taget ikke komme ret megen interesse om spørgsmålet.

Vi ønsker altså, at befolkningen og vi herinde skal drøfte denne sag, og vi mener, at vi i højere grad vil kunne få gang i denne drøftelse ved nu her først at få en førstebehandling af et forslag til folketingsbeslutning og derefter ved at stille en række spørgsmål i udenrigsudvalget. Der bliver herefter afgivet en betænkning, hvori spørgsmålene og svarene selvfølgelig vil være optrykt, og så vil vi ved anden behandling af dette forslag til folketingsbeslutning kunne føre en rimelig og saglig debat om de spørgsmål og svar, der er kommet gennem udenrigsudvalgets behandling af forslaget. Det er det, vi tænker os, og det kunne vi ikke opnå, hvis vi bare havde stillet spørgsmål i finansudvalget.

Udenrigsministeren stillede herefter et ret uforstandigt spørgsmål. Han spurgte om det, at fremskridtspartiet havde den opfattelse, at man ikke skulle tvinge skatteyderne til at betale u-landsbistand, så også betød, at skatteyderne heller ikke skulle tvinges til at betale til hospitaler og mange andre ting. Man kunne lige så godt vende spørgsmålet om og sige: det at venstre går ind for, at skatteyderne skal tvinges til at betale u-landsbistand og mange andre ting, betyder det så også, at venstre går ind for, at skatteyderne skal tvinges til at betale for, at alle folk kan få mad udleveret gratis, kan køre gratis frem og tilbage med offentlige transportmidler og mange andre ting? Det er jo ikke det, det drejer sig om. Ethvert parti er nødt til at stille det op og sige: vi mener, at det og det påhviler det skatteyderne at klare, og det og det mener man ikke der vil være nogen som helst rimelighed i at man tvangsindlægger skatteyderne til at betale. Vi har altså stillet vores prioriteringsliste op, og jeg er sikker på, at udenrigsministeren som gammelt finansudvalgsmedlem er klar over, hvad denne liste går ud på, så jeg skal ikke gennemgå den.

Hr. Lasse Budtz forsøgte sig nu med en forklaring på det, han sagde i sin første tale, nemlig at selvfølgelig kunne Cambodia og Chile ikke få del i hjælpen, og nu forklarer hr. Lasse Budtz så denne udtalelse ved at sige, at man ikke kan starte ny hjælp i lande, der var lidt voldelige, og som i øvrigt havde et styre, man ikke kunne lide. Sådan opfattede jeg det, hr. Lasse Budtz sagde. Hvis det er rigtigt, må jeg forstå det på den måde, at so-